

In memoriam Felföldi Tiborné (1933–2024)
A Zrínyi Miklós Gimnázium igazgatója: 1971–1988

Ha Felföldi Tiborné, Eszti néni – egykori igazgatónk – neve szóba kerül, egy szülő szavai jutnak eszembe: *„Amikor – ismeretlenül – először jött szembe velem az iskola folyosóján, rögtön tudtam, ő az igazgató. Megjelenése, kisugárzása egyértelművé tette.”*

Falusi tanító édesapja nehéz körülmények között, de szigorú következetességgel nevelte négy testvérével együtt. Fontos érték volt családjukban a műveltség, a szorgalom, a tudás, melyeknek tisztelete egész pályáján végigkísérte. A zárda iskolájába, majd – az 1948-as iskolaátalakítások után – gimnáziumba járt. Kitűnő tanulóként felvételi nélkül került be az ELTE pedagógia szakára. A család körülményei nem tették volna lehetővé taníttatását, így nyaranta végzett munkával maga kereste meg a szükséges anyagiakat. Semmilyen – akár fizikai – munkától sem riadt vissza, talán innen is eredt legendás munkabírása.

A diploma megszerzését követően visszakerült Zalaegerszegre, ahol a tanügyirányításban különböző munkakörökben, illetve kollégiumi nevelőtanárként dolgozott, miközben folyamatosan tanított – pedagógiát, pszichológiát, logikát. 1964-ben nevezték ki a leánykollégium igazgatójává, majd 1971. augusztus elsejével a Zrínyi Miklós Gimnázium élére. Önmagával, kollégáival, diákjaival egyaránt szigorú, de egyenes, következetes vezető volt. Szellemi öröksége ma is érzékelhető: élnek a Keresztury-hagyományok, az innovatív, kísérletező, megújulást akaró szemlélet. Ő alakította ki az intézmény tiszta gimnáziumi profilját, indította el a speciális matematikai osztályt. Számos újtó kezdeményezés fűződik a nevéhez, de kollégái ötleteit és azok megvalósítását is mindig támogatta. Vezetése alatt vett részt az iskola a fakultációs rendszer kereteinek és követelményeinek kidolgozásában, majd az országos bevezetés előtti kipróbálásában. Ezzel egy időben fokozatosan vált az intézményben folyó munka országosan is ismertté és elismertté. Nagy hangsúlyt fektetett nemcsak az oktatásra, hanem a nevelésre is; a külsőségeken túl – az intézmény külleme, a diákok vagy akár a kollégák megjelenése – a viselkedés, a belső értékek éppúgy fontosak voltak számára, mint a tudás, a műveltség igényének felkeltése és ezek megbecsülése. Nyugdíjba vonulását követően sem szakadt meg kapcsolata a gimnáziummal, rendszeres látogatója volt az iskolai rendezvényeknek, és nagy figyelemmel kísérte az ott zajló munkát is. Keresztury Dezsővel, példaképével és atyai jó barátjával vallotta: *„A jó tanárt és jó vezetőt azzal becsüljük meg, ha elismerjük: megtette, amit lehetett; s ha nemcsak elismerjük jó tetteit, de követjük is példáját.”*

Végső búcsút végakarátának megfelelően szűk családi körben vettek tőle a zalaegerszegi Új köztemetőben. A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium közössége őrzi emlékét!

Összeállította:
Tölgyesné Kovács Katalin